

OPONENTURA DIPLOMOVÉ PRÁCE

VÝZNAMNÍ PIANISTÉ 20. STOLETÍ A JEJICH INTERPRETAČNÍ PŘÍNOS

BcA Michal Grešl

Není snadné vybrat z obrovské plejády klavírních virtuózů jen desítku a upřednostnit je před těmi ostatními, kteří by bezpochyby také stáli za zmínku. Každý z nás by tam jistě uvedl jiná jména, podle toho, jaký druh interpretace nás oslovuje.

Michal Grešl se nesnaží seřadit klavíristy do nějakého pořadí důležitosti. Vyzvedává dva fenomény klavírního umění Vladimíra Horowitza a Svjatoslava Richtera a potom přidává víceméně náhodně interprety nejrůznějšího stylu a charakteru. Věnuje se interpretaci, repertoáru i způsobu hraní Wilhelma Kempffa, Glenna Goulda, Michaila Pletněva, Claudia Arraua, Arthura Benedetti Michelangeliho, Emila Gilelse, Marthy Argerich a Arthura Rubinsteina.

Velmi trefně charakterizuje tyto pianisty a pomocí hudebních ukázek upozorňuje na jejich přednosti. Zamýšlí se nad jejich přínosem pro další generace posluchačů. Všímá si i jejich způsobu sezení u klavíru a tvoření tónu.

Velmi zajímavým dílem je rozhovor s Martinem Kasíkem na toto téma.

Formálně je práce vytvořena velmi zodpovědně, až na některé maličkosti, které by bylo potřeba opravit. Michal Grešl má zvláštní zálibu ve zkracování života jmenovaných umělců. Podle jím uvedených životních dat by Michelangeli zemřel o 40 let dříve (1920 - 1955 místo +1995), Emil Gilels by ukončil svůj život o dvacet let dříve (1916 - 1965 místo +1985) a Arthura Rubinsteina by nechal zvládnout jeho mimořádné životní dílo dokonce během 5 let!!! (1882-1887 místo 1887-1982).

Mezi velkým množstvím zajímavých odkazů na hudební ukázky je několik chybných dat:

odkaz 37) není Prokofjevova 3. Sonáta ale Brahmsova Balada op. 10,

odkaz 41) poukazuje v textu na repetice ve Scarlattioho Sonátě d moll, pod čarou je ale Ravel Scarbo (sice jsou tam také repetované tóny, ale to asi nebyl záměr),

některé ukázky z časopisu Harmonie nejdou otevřít a dohledat.

Jazykově je práce na vysoké úrovni. Michal Grešl dokáže velmi barvitě popsat i těžce uchopitelné charakteristiky interpretace.

3 malá doporučení pod čarou:

v nadpisu bych vždy psala celá jména interpretů (Richter),

Nepoužívala bych slovní spojení: *“srovnávat jejich nahrávky a přístup k hudbě a jakkoliv je pak následně kriticky hodnotit, by bylo trochu mimo mísu.”*

Určitě bych ten nádherný, velmi naplněný a obohacující rozhovor s Martinem Kasíkem neskončila slovy: *“Nemám to nikterak racionálně podloženo, spíš už mám jaksí k poslechu klavírní hry odpor.”*

Přes tyto poznámky a doporučení považuji Grešlovu práci za velmi inspirující, vypovídající o studentově hudebním rozhledu a myšlenkové hloubce, o velké snaze nalézt pochopení pro jednotlivé charakteristické znaky a zvláštnosti vybraných pianistů a celkově o vysoké úrovni jeho hudebního vnímání.

Jeho absolventský koncert byl toho tím nejlepším důkazem.

Navrhuji hodnocení A.

Helena Weiser